İSA GERİ DÖNÜYOR
23/24 EYLÜL
2025

Joshua Mhlakela

İSA GERİ DÖNÜYOR 23/24 EYLÜL 2025

SADECE TASLAK ÇEVİRİ

İlk olarak 6 Temmuz 2025 tarihinde Truth Limited tarafından orijinal İngilizce olarak yayınlanmıştır.

Bu yayının ücretsiz bir sürümü İnternet Arşivi'nden indirilebilir.

Bu mesajın içeriği teorik olarak o kadar sarsıcı ve evrenseldir ki, bu e-kitapçığın herhangi bir telif hakkı kaygısı olmaksızın herhangi bir dil veya lehçede serbestçe çevrilmesini ve benzer şekilde dünyanın herhangi bir yerinde serbestçe dağıtılmasını gerektirir.

YAYINCI NOTU

İsa Mesih, Hristiyan Kilisesi'ni Gregoryen takvimine göre 23 veya 24 Eylül'de geri dönecek. Bu iki tarih, İsrail'deki Trompet Bayramı'na ve 5786 yılındaki Yahudi dini Yeni Yılı'nın (Roş Aşana) başlangıcına denk geliyor. Kilise dilinde bu, kilisenin uzun zamandır beklenen Kapış Kapış'ı anlamına gelir ve İsa ile kilisenin bakire "gelini" olarak manevi evliliğine benzetilmiştir. Dünyanın tüm zaman dilimlerinde göz açıp kapayıncaya kadar gerçekleşecek ve şüphesiz Uluslararası Uzay İstasyonu'ndakiler de bundan muaf tutulmayacaktır. Milyonlarca insanın iz bırakmadan ortadan kaybolması, buruşuk kıyafetlerini geride bırakması ve geri kalan dünyayı, İsa'nın ikinci kez dönüşüyle sona erecek yedi yıllık bir Sıkıntı dönemine sürüklemesi bekleniyor. Bu sefer, 15 Eylül 2032'de, Yahudi Kefaret Günü'nde (Yom Kippur), tüm Dünya'yı Kudüs'ten, kralların Kralı ve Rablerin Rabbi olarak yönetecek.

Johannesburg'lu Joshua Mhlakela'nın tanıklığı böyle. Bu tanıklık, Haziran 2025'te yayınlanan Kardeş Joshua'nın yer aldığı iki YouTube podcast'ine dayanıyor: God's Voice Daily ve Centwinz. O zamandan beri, onun tanıklığı, bugün İsa'nın kendisine bu yaklaşan Borazan Bayramı'nda geri döneceğine dair bir bildiri dikte ettirdiğini ifade eden, Güney Afrikalı bir kardeşin, Mesih'teki bir kız kardeşin tanıklığıyla güçlendi. Maran Atha!

Benim adım Joshua Mhlakela. Johannesburg'da ikamet ediyorum ama Cape Town'danım. İsa'ya inanan biriyim ve bugün, O'nun beni dünyaya söylemem için gönderdiği şeyi söylemeye hazırım. Ben bir elçi, papaz veya piskopos değilim; sadece yeniden doğmuş, kanıyla yıkanmış, İsa'ya inanan basit bir imanlıyım. Birkaç yıldır Rab'le yürüyorum. Bu yüzden O'nu şahsen tanıdığımı söyleyebilirim. Herkese Kıyamet'in yaklaştığını söylemek istiyorum. Hazır olmasanız bile, o sizin için hazır.

1982'de doğmadan önce, babam bana adımın Joshua olduğunu söylediği bir rüya görmüş. Bu, doğmamış bir çocuğun cinsiyetini belirleyecek teknolojinin henüz mevcut olmadığı bir zamandı. Ancak bazı doğum komplikasyonları nedeniyle doktor, annemi ve babamı ölü veya yaralı olarak dünyaya geleceğim konusunda uyarmış. Sonunda hiçbir sorun yaşamadan dünyaya geldiğimde, doktor beni mucize çocuk ilan etmiş.

Doğduğum gün, annem karnında beni uyurken, onu boğmak için gelen ruhsal bir gücü hissetmiş. Bu güçle savaşırken, yüzüstü yattığımı unutarak bedenini çevirmek üzereydi. Dönseydi yere düşüp kendimi yaralayabilirdim, belki de ölümcül bir şekilde. Ama sonra Tanrı ona varlığımı hatırlattı, bu yüzden bana sıkıca tutundu ve o ruh kayboldu.

Dört beş yaşlarındayken, ailemi tanıyan biri tarafından yaklaşık bir ay boyunca kaçırıldım. Mucizevi bir şekilde, Hintli arkadaşım polise haber verdi ve onlar ve ailem gelip beni kurtardılar. O zamanın anılarını sakladım — bilmediğim bir yerin verandasında oturup bütün gün ağlamıştım.

16-17 yaşlarında bir gençken intihar düşünceleriyle mücadele ediyordum. Canımı almak istiyordum ve düşman bana bunu yapmam için fırsatlar sunuyordu. Canımı almaya çalıştığım bir zamanı hatırlıyorum ama tam bunu yapacakken Tanrı beni durdurdu.

Yani ölüm, doğduğum günden beri peşimdeydi. İncil'e göre, asla ölümü görmeyecek bir grup insan vardır. 1. Korintliler 15:51-52 de Pavlus, "Hepimiz uyumayacağız" der. Başka bir deyişle, hepimiz ölmeyeceğiz, ama bir anda, göz açıp kapayıncaya kadar hepimiz değişeceğiz. Ölümlüden ölümsüze dönüşeceğiz. Tanrı bize asla ölmeyeceğimiz yeni bedenler verecek. Bu yüzden ölüm ruhunun beni takip ettiğini düşünüyorum çünkü belki de Şeytan, o zamanlar bile hayattaki gelecekteki görevimin, Tanrı'nın gelecekte ölümü görmemeyi seçeceği bir grup insan olduğunu herkese söylemek olacağının farkındaydı. Dolayısıyla ölüm benim düşmanım ve ölüm Tanrı'nın düşmanıdır.

Amos 3:7 şöyle der, "Rab, kulları peygamberlere planını açıklamadan hiçbir şey yapmaz." Ben bir peygamber değilim, Rab'bin bir kuluyum. Ve bugün Tanrı, planını dünyadaki insanlara da açıklıyor.

2000 yılında Hristiyan oldum. Ergenlik yıllarımda intihar düşünceleriyle mücadele ederken hayatımı İsa'ya adadım. Sanırım 19 yaşındaydım ve İsa'ya hayatımı adadım. O yıl, bulunduğum kiliseye bağlıyken, insanları evlerinde ziyaret edip onlar için dua ederdik. Bir öğleden sonra, bu evlerden sokağa çıktığımızda, yanımızda bir bina veya çevredeki en uzun ağaç kadar uzun bir melek olduğunu fark ettim. Bu melek bir kılıç taşıyordu ve sanki bizi korumak ister gibi etrafına bakınıyordu. Ancak arkadaşlarım bundan habersizdi. O zamanlar onlara hiçbir şey söylemedim çünkü ne yapacağımı bilmiyordum. Her neyse, bu, yeniden doğmuş bir Hristiyan olarak manevi dünyayla ilk deneyimlerimden biriydi. Bazen kiliseye giderken veya kiliseden dönerken, Tanrı'nın Kutsal Ruhu'nun varlığıyla o kadar dolu olurdum ki, onu göremesem bile İsa yanımda yürüyormuş gibi hissederdim.

2003 yılında, aynı kilisede yardımcı papaz oldum. Bir gece rüyamda geleceği gördüm. Karanlık bir gecede kendimi açık bir alanda gördüm. Yere baktım ve yandığını fark ettim. İçgüdüsel olarak, sadece bulunduğum yerin değil, TÜM DÜNYA'nın yandığını biliyordum! Bulunduğum yerin atmosferi çok korkunçtu. Bulunduğum yerde olmak çok korkutucuydu. Karanlık ve ürkütücü bir

gecede, bu yerde yapayalnız olduğum için başka bir insan bulmak için bir tepeye tırmandım. Tepeye tırmandım, etrafa baktım ama başka kimseyi bulamadım. Yıldızlara baktım ve yıldızları gördüm. Yıldızlara baktığımda, içimde Hristiyan inananların, burada şahit olduğum yıkımdan önce Cennete alındığını biliyordum. Sonra uyandım. Uyandıktan sonra, Tanrı'nın geleceği görmek için aldığını ve sonra beni geri getirdiğini hissettim.

Yedi yıl sonra, 2010 yılında, 28 yaşında yardımcı papazlıktan istifa ettim ve, "Tanrım, sana hizmet ettim. Elimden gelenin en iyisini yaptım. Şimdi kendi hayatıma odaklanabilir miyim?" diye düşündüm.

Ertesi yıl, yine bir rüyamda, kendimi Cennetteki bir mahkemede gördüm. Mahkeme kapısının dışındaydım. Önümde, içeri girmeyi bekleyen, korkudan titreyen bir adam vardı. Sanki mahkemeye adımını attığında hayatta kalamayacağını biliyor gibiydi. Neyse, sonunda içeri girdi ve başına ne geldiğini bilmiyorum. Mahkeme süreci o kadar hızlıydı ki, sadece birkaç saniye sürdü.

İbraniler 9:22, "İnsanın bir kez ölmesi takdir edilmiştir, sonra yargılanma gelir." der. Bu yüzden, yargılanmak üzere mahkemeye gelen bu insanların yeryüzünde çoktan ölmüş olduklarını biliyordum, ama ben ölmediğimi biliyordum. Sonra sıra bana geldi. Kendimi mahkemedeki kilise benzeri sıralardan birinde otururken buldum ve hâkimin genellikle oturduğu sandalyeye doğru baktım. Tanrı vardı; oturduğu koltukta öylesine büyüktü ki. Yarı saydamdı, bu yüzden şeklini seçemiyordum ama yine de bunun Tanrı olduğunu anlayabiliyordum. Solumda, gerçek insan bedeninde, avukatım gibi görünen İsa vardı. Sağımda Şeytan vardı ve elinde işlediğim tüm günahların yazılı olduğu kalın bir dosya vardı. Düşman Şeytan beni Tanrı Baba ve Yargıç'ın önünde suçluyordu, ama sonra İsa öne çıktı. O öne çıktığında, hemen oracıkta tüm günahlarımdan beraat ettim. Güney Afrika'da, bir mahkeme tarafından suçlu bulunup hapse mahkûm edilirseniz, cezaevine nakledilmeden önce mahkeme salonundan merdivenlerden aşağı, bir nezarethaneye gidersiniz. Bu Göksel mahkemede de durum böyleydi. Başaramazsanız, o merdivenlerden Cehenneme inersiniz, ama başarırsanız Cennete çıkarsınız. Beraat ettikten sonra Cennete çıktım. Oraya vardığımda gündüzdü ve etrafta oturan insanlar gördüm. Kıyafetlerine bakılırsa, okul çocukları ve hapishane mahkumlarıydılar. Ama Cennet'teydiler — başarmışlardı!!!

Sonra İsa beyaz bir cübbeyle önümde belirdi. Onu orada mahkemede bırakmıştım, ama sonra onu Cennet'te tekrar buldum. İsa'yı bir vizyonda veya rüyada ilk kez bu kadar yakından görüyordum. Orta Doğulu gibiydi. Ensesine kadar uzanan koyu kahverengi saçları vardı. Düzgünce kesilmiş sakalı olan yakışıklı bir adamdı. Dikkatimi çeken tek şey gözleriydi. Hayretler içindeydim. Ona bakmaya devam ettim. Gözlerimi ondan ayıramıyordum. İngilizce ana dilim olmadığı için doğru kelime olup olmadığını bilmiyorum — büyülenmiştim. Sevdiğim Yaratıcımın tam karşımda durduğunu fark etmek beni o kadar büyülemişti ki! Bana baktı ve hiçbir şey söylemeden zihninden emirler verdi. Sonra savaş arabaları belirmeye ve önümde sıralanmaya başladı, o kadar çoklardı ki sayamadım. Kimse sürmüyordu. İçeride cilalanmış tahta bloklar taşıyorlardı ve bunların sadece birkaçında kişisel isimler yazılıydı. İsa bana — yine zihninden — yüksek sesle ve net bir şekilde, "Birkaç kişiyi kurtardın," dedi.

Sonra isimleri olmayan o bir sürü bloğa baktı ve ekledi, "Bütün bu tahta blokları ruhlarla doldurmalısınız." Ve sonra uyandım. Uyandığımda, belki de Tanrı'nın benim bir ruh kazanan olmamı ve bir kilise açmamı istediğini düşündüm. İlk rüyamda olduğu gibi, Cennet'ten geri döndüğümü hissettim. Ve O'nun varlığını her yerimde hissettim.

Böylece beş yıl sonra, 2016'da bir ev kilisesi kurdum. İnsanları çağırdım, geldiler ve onlar için dua ettim. Bu yaklaşık bir ay sürdü, ama Tanrı'nın sözünü paylaşmak ve onlarla dua etmek için oraya her gittiğimde, içimde hiç huzur yoktu, kendimi iyi hissetmiyordum. Sonunda cemaate ayrıldığımı söyledim. Artık ev kilisesinin içinde dua etmek için gelmek zorunda değillerdi. Sonra dışarı çıktım,

ayrılmaya hazırlanıyordum ki, bahçede yaşlı bir kadın yanıma geldi. Benden onun için dua etmemi istedi, ben de ellerimi başına koydum, gözlerini kapattı, ben de gözlerimi kapatıp onun için dua ettim. Dua ettim ve elimden elektrik çarptığını hissettim. Dua ederken gözlerimi açtım ve bu yaşlı kadın buradaydı ama yanındaydı — şimdi uyumuyorum, bu bir rüya değil, açık havadayım — İsa tam önümde belirdi, yanında duruyor ve bana bakıyordu. Ama şimdi beyaz bir cübbe giymiyordu. Ayaklarına kadar inen, mavimsi veya lacivert renkte, görkemli görünen bir cübbe giyiyordu. Geniş omuzları ve güçlü göğsüyle çok güçlü görünüyordu. Göğsüne baktığımda sanki uzaydaki galaksiler gibi galaksiler görüyordum. Ve aklıma şu düşünce geldi: Evreni bir arada tutan şey bu! Ve ona yüz yüze bakarken gülümsedi ve kayboldu. Gülümsemesinin, bu kiliseyi kapattığın için "Aferin!" demek olduğu izlenimini edindim. Çünkü benim için planladığı bu değildi; bir kilise açmam gerekmiyordu. Duamı bitirdiğimde yaşlı kadın gözlerini açtı ve bana, "Benim için dua ederken omuzlarımdan bir yük kalkmış gibi hissettiğimi ve sonrasında kendimi çok hafif hissettiğimi biliyor muydun?" dedi. Bunun İsa'nın varlığı sayesinde olduğunu biliyordum.

2016'da başka bir rüya veya vizyonda, İsa'yı cennette, aynı görkemli cübbeyi giymiş ve sütunlu cephesiyle Amerika Birleşik Devletleri Yüksek Mahkemesi binasına benzeyen bir binanın dışında dururken gördüm. Orada bana özellikle "Kilise açmamalısın" dedi. Benim sadece onu Dünya'nın yaklaşan Kralı olarak ilan etmem gerekiyordu.

2017'de bir rüyamda Cennet'e götürüldüm ve bir taht odasında İsa'nın kollarını kolçaklara dayamış bir şekilde tahtında oturduğunu gördüm. Yerde, tahtının etrafını görebiliyordum ve dünyaya bir savaş geliyormuş gibi bir ses duyabiliyordum. Edindiğim izlenim buydu. Dünyaya çok, çok, çok ciddi bir şey geliyordu. İsa'ya baktım. Ağzını açmadan, ama zihninden bana çok yüksek ve net bir şekilde "Yakında geliyorum!" dediğini duyabiliyordum. Bu sözlerle, kolçaklara tutunarak ayağa kalkmaya başladı. Ama tam olarak ayağa kalkamadan, ondan bir güç geldi ve beni saniyeler içinde zararsız bir şekilde Cennet'ten geriye doğru fırlattı. Yatağıma düştüm. Yatağıma düştüğüm anda uyandım ve içimdeki varlığını güçlü bir şekilde hissederek haykırdım. Karım yanımda uyuyordu. Bana "Ne oldu?" dedi. Bugüne kadar ona neden bunu söylediğimi bilmiyorum ama ağzımdan çıkan cevap şuydu, "Cennette bir adam gördüm."

Eskiden büyüyüp yaşlı bir Hristiyan olacağımı ve belki de doksanlarımda öleceğimi düşünürdüm. Ama 2018'de her şey değişti. O yıl, yine bir rüyamda Tanrı'yı görmedim ama çok yüksek sesini duydum. Bunu dinleyenler, lütfen bundan sonra söyleyeceklerime dikkat etsinler. Söyleyeceklerimi not edin çünkü söyleyeceklerimin hiçbiri yere düşmeyecek. Bu sözlerin hiçbiri boş olmayacak çünkü Tanrı'nın kendisinden geliyorlar. Başka bir deyişle, gerçekleşecekler. Bu rüyada, "2026 Dünya Kupası olmayacak çünkü geride kalanlar için dünyadaki hayat her zamanki gibi olmayacak." demişti. Sonra uyandım. Futbol hayranı değilim, bu yüzden uyandığımda son Dünya Kupası'nın ne zaman düzenlendiğini veya bir sonrakinin ne zaman olacağını bilmiyordum. Daha sonra kontrol ettim ve 2026 erkekler futbol Dünya Kupası maçlarının çoğunlukla Amerika Birleşik Devletleri'nde yapılacağını gördüm.

2018'in sonlarında, bir sabah erkenden uyandım, ışıkları açtım ve İncil'imi okumaya başladım. İsa beyaz bir cübbeyle önümde belirdi. Bu bir rüya değildi, çünkü uyanıktım. Yüzüne bakarken, ağzını açmadan zihninden şu sözleri söyledi: "İsrail'in 1948'de bir ulus olmasından Çıkış'a kadar 77 yıl geçecek. "Kıyamet" kelimesini kullanmadı ama bundan bahsettiğini biliyordum. "2025'te, 23 ve 24 Eylül'de kilisemi almaya geleceğim. Bu iki günde, geldiğim günü veya saati kimse bilmeyecek. Ondan sonra, geride kalanlar için yeryüzünde yedi yıllık bir Sıkıntı olacak. 2032'de, 15 Eylül'de, Kral olarak Dünya'ya döneceğim." diye ekledi.

Bu sözleri söyledikten sonra ortadan kayboldu ve ben de şaşkına döndüm. O zamanlar Kıyamet, İkinci Geliş ve Büyük Sıkıntı hakkında pek bir şey bilmiyordum. Gençliğimde Hristiyan olmaya başladığımda, bir papaz bana gelecekte bir sıkıntı olacağını ve Hristiyanların bunu yaşayacağını

söylemişti. Tek bildiğim buydu. Kıyamet'ten bir kaçış yolu olduğunu bilmiyordum. Belki burada duymuştum ama aslında pek bir şey bilmiyordum.

Şimdi bunların çok tartışmalı konular olduğunu biliyorum, ama Tanrı bir gün bana Yeşaya 55'i okumamı söyledi, orada şöyle diyor, "Benim hiçbir sözüm beni terk edip boşuna geri dönmeyecek." Sonra bana öğretmeye başlayacağını söyledi. Zihnim üzerinden düşünmeye başlayacaktı. Ben Tanrı değilim ama bu konuları daha iyi anlayabileyim diye zihnime düşünceler yerleştirecekti. Krallar 2:1-11, önceki Kıyamet Günü — İlyas'ın Kıyamet Günü — hakkında. İlyas ve Elişa birlikteyken, peygamberler yanlarına gelip Elişa'ya, "Efendinizin bugün sizden alınacağını biliyor musunuz?" diye sordular. Elişa onlara, "Evet, biliyorum" dedi. Başka yerlerden gelen diğer peygamberler de aynısını yaptı. Ona aynı soruyu sordular ve o da "Evet, biliyorum" demek istedi. Sonunda İlyas, Elişa'ya, "Söyle bana senin için ne yapmamı istiyorsun?" dedi. Böylece İlyas'ın Kıyamet Günü'nün onlar için bir sır olmadığını gördüm. Aslında Tanrı bunu peygamberlere, Elişa'ya ve İlyas'a açıklamıştı. Böylece Tanrı bana bu yaklaşan Kıyamet Günü için de aynı şeyi yapacağını gösterdi.

Böylece bu konuyu ciddiyetle incelemeye başladım. Sonra Tanrı'nın yedi bayram koyduğunu ve İsa'nın yaşamı, ölümü ve dirilişiyle bunlardan dördünü — Fısıh, Mayasız Ekmek, İlk Meyveler ve Pentekost- yerine getirdiğini öğrendim. Geriye sadece üç bayram kaldı — Boru Çalma Bayramı, Kefaret Günü ve Çardak Bayramı.

Levililer 23, Boru Çalma Bayramı'nın bir günlük bir etkinlik olarak başlatıldığını söyler. Yeni ayın görsel olarak görülmesiyle başladı. Ancak yeni ayın o küçük hilalinin fiziksel olarak nasıl gözlemleneceği konusundaki belirsizlik nedeniyle, bir günlük süre daha sonra iki güne çıkarıldı. Sonunda bu durum, bu Boru Çalma Bayramı'na atıfta bulunmak için İbranice "Kimse günü veya saati bilmiyor" ifadesini ortaya çıkardı.

Daha önce de belirtildiği gibi, İsa Çıkış kelimesini kullanmıştı, ancak aslında Kıyamet Günü'nden bahsediyordu. İsrail'in 1948'deki kuruluşundan yetmiş yedi yıl sonra, tam da bu yıla, 2025'e geliyoruz.

Ve 2025'te, 23 ve 24 Eylül, Borazan Bayramı'nın iki günü olacak. Dolayısıyla, Kilise'nin Kapışılması'nın gerçekleşeceği dar zaman aralığı bu olacak. Yedi yıl sonra, 2032'de, 15 Eylül, İsa'nın Kral olarak yeryüzüne döneceği Kefaret Günü olacak.

Peki bana neden Dünya Kupası'ndan bahsetti? 1. Selanikliler 5:5, insanların dünya çapında barış ve güvenliğin gelişini yüksek sesle kutlayacağı bir zamanın geleceğini söyler. En azından, gelecek karizmatik Deccal'in Kapışılma'dan sonra dünyaya vaat edeceği şey budur. Belki gerçekten barış olacaktır, ama bunun ne kadar süreceğini bilmiyorum. Ancak 2026 yılının Haziran ayında dünya öylesine korkunç bir karmaşanın içine girecek ki, öylesine büyük bir kaos ve yıkım yaşanacak ki, FIFA, Dünya Kupası maçlarını ABD, Kanada ve Meksika'da düzenleyemeyecek.

Matta 24:36'da İsa, hiç kimsenin Kıyamet'in gününü veya saatini bilmediğini söylemiştir. Ancak bunu internette Google'da ararsanız, bu ifadenin aslında Borazan Bayramı için kullanılan bir İbranice deyim olduğunu açıklayan web siteleri bulabilirsiniz. Borazan Bayramı başlangıçta bir günlük bir bayramdı ve "yeni ay"ın fiziksel olarak görülmesiyle başladı. Görsel olarak görülmesinin belirsizliği nedeniyle, bir günlük bayram iki güne yayıldı. Dolayısıyla, hiç kimsenin yeni ayın -ve dolayısıyla Borazan Bayramı'nın- ve nihayetinde Kıyamet'in de- gününü veya saatini bilmediği söylenebilir.

Ancak bu aynı zamanda geleneksel Yahudi düğün geleneklerinin de bir yansımasıdır. Ancak damadın babası düğün tarihine karar verdiğinde oğluna "Git ve gelinini al" der. Dolayısıyla düğünün gününü veya saatini kimse bilmez, oğul bile değil, sadece baba bilir. Kilise, İsa'nın

gelinidir, bu nedenle Kıyamet, İsa ile Kilise arasındaki düğün gibi olacaktır. Yeryüzünde, yeryüzünde hiç kimsenin, hatta yeryüzündeki Oğul'un bile bilmediği, yalnızca Baba'nın bildiği bir günde gerçekleşecek.

Ve 1. Korintliler 15:51-52'ye giderseniz, Pavlus "son borazan"dan bahsederek İsa'yla aynı fikirdedir. Şimdi birçok kişi "son borazan"ı okuduğunda Vahiy kitabına koşup son borazanın, Büyük Sıkıntı sırasında yedinci melek tarafından çalınan yedinci borazan olduğunu söyler. Bu yanlıştır. Borazan Bayramı sırasında şofar 99 kez çalınır, ardından 100. kez çalınır ve sonuncusu "son borazan"dır.

1. Selanikliler 5:1 şöyle der, "Kardeşler, şimdi zamanlar ve tarihler hakkında size yazmamıza gerek yok." Pavlus'un Selaniklilere "Rabbin günü"nün zamanları ve tarihleri hakkında yazmasına gerek yoktu. Bunun nedeni, Rab'bin gününün önümüzdeki 2000 yıl boyunca onlardan gizli tutulacak, ancak Kıyamet Kilisesi'ne açıklanacak bir olay olmasıydı. Pavlus, 4. ayette o günün ışıkta olanlar için bir sürpriz olmayacağını, ancak bir hırsız gibi karanlıkta olanları şaşırtacağını söyler.

İbraniler 10:25, bir araya gelmeyi ihmal etmememizi, aksine o günün yaklaştığını gördükçe bunu daha da çok yapmamızı öğütler. Ve size şunu söyleyeyim ki bu rastgele bir gün değil, yaklaştığını görebileceğimiz belirli bir zaman dilimidir.

Elçilerin İşleri 1:6-7'de, İsa'nın öğrencileri dirilişinden sonra ona, "Bu zamanda mı İsrail kralı olacaksın?" diye sordular. Ama onlara şöyle dedi, "Baba'nın kendi yetkisiyle belirlediği zamanları ve dönemleri bilmek size düşmez. Siz Yahudiye'de, Samiriye'de ve dünyanın en ücra köşelerinde benim tanıklarım olacaksınız. Başka bir deyişle, İsa'nın geri dönüp İsrail'de kral olacağı zamanlar onların endişesi olmamalı. Sonuçta, bu 2000 yıl sonra gerçekleşecekti.

Bu, Daniel'e Son Zaman'a kadar sözlerini tutması ve kitabını mühürlemesi söylenmesine benziyor. Yani Son Zaman'da kiliseye gelecek bir vahiy, Son Zaman'ın kendisinin vahiyi olacak.

Bu yüzden Güney Afrika'yı ve dünyayı İsa'nın geri döndüğü konusunda uyarmak için yazıyorum. Eğer hayatınızda İsa yoksa veya hayatınızı İsa'ya adamadıysanız, zamanın daraldığını unutmayın. Tanrı'nın insanların O'nu kabul etmesi için belirlediği zaman, Tanrı'nın kiliseye dünyaya ulaşması için verdiği lütuf dönemi, böylece herkesin İsa'yı kabul edip kurtulması için sona eriyor.

Kıyamet kopacak. Güney Afrika da dahil olmak üzere dünyanın dört bir yanındaki milyonlarca Hristiyan bir anda ortadan kaybolacak. Hristiyanlar dünyadan silindikten sonra Tanrı'nın yargısı dünyaya inecek.

Dünya, 2026 Dünya Kupası'na hazırlanıyor. Ancak 2025'teki Kıyamet koptuktan sonra dünyada öyle bir kaos, yıkım ve tahribat olacak ki, Haziran 2026'ya kadar hiçbir Dünya Kupası maçı oynanmayacak. Dünya tanınmaz bir yer olacak.

Bu yüzden bir kez daha yalvarmak ve hepinize yalvarmak için buradayım — lütfen çok fazla zamanınız olduğunu düşünmeyin. Çok fazla zamanınız yok. Kiliseler açmak için çağrılmadığımı unutmayın. Bir zamanlar Tanrı'nın benim için bunu düşündüğünü düşünmüştüm. Ama o zamandan beri, çağrımın her şeyden önce İsa'nın hayatta olduğunu ve yakında geri döneceğini dünyaya duyurmak olduğunu fark ettim. Öyleyse dünya, hazır olun. Tüm günahlarınızı geride bırakın ve kurtuluşu bulacağınız Mesih'e gelin. Kapanış vakti. Tek çağrı olduğumu söyleyemem ama Tanrı'nın son çağrılarından biriyim. Bu yüzden herkese sesleniyorum: sıradan vatandaşlardan, iş insanlarından, ünlülerden, devlet bakanlarından, dünyanın her kıtasındaki ülkelerin başkanlarına kadar herkesten, hayatınızı şimdi İsa'ya adayın çünkü Kıyamet zamanı yaklaşıyor.

2019'da Tom Horn'u bir televizyon programında The Wormwood Prophecy ("Pelin Kehaneti") adlı

kitabından bahsederken gördüm. Artık aramızda değil ama programda bir NASA çalışanından, 2029'da 13 Cuma günü Dünya'ya bir asteroit çarpacağı bilgisini aldığını söyledi. Horn, asteroitin Vahiy 8'de bahsedilen yanan yıldız olabileceğini anlayınca şoka girdiğini söyledi. Eğer bu tarih yedi yıllık bir Sıkıntı döneminin ortasını işaret ediyorsa, 3 ½ buçuk yıl geriye sayıldığında 2025'e ulaşılıyor. Size şunu söyleyebilirim ki, genel gelecek zaman çizelgesi benimkiyle neredeyse aynı.

Son büyük vizyonu 2018'de aldım. Elbette, o zamandan beri bu konuda ilk konuşmam değil. Örneğin, God's Voice Daily (Tanrı'nın Sesi Günlük) uluslararası podcast'inde konuştum. Ayrıca bu mesajı yaymaya çalıştığım kendi YouTube kanalım da var. Kanalın adını burada vermeyeceğim çünkü kendimi tanıtmak için burada değilim.

İsa öldü, gömüldü, dirildi ve MS 32'de göğe yükseldi. Onun 2.000 yıl boyunca yok kalacağına ve sonra geri döneceğine inanan İncil bilginleri var. MS 32'ye 2.000 yıl eklerseniz, Mesih'in dönüş yılı olan 2032'ye ulaşırsınız. Ancak ondan önce yedi yıllık bir Sıkıntı dönemi olacak, bu yüzden 2032'den yedi yıl çıkarırsanız, bu yıl, yani 2025'e ulaşırsınız!

Şüphesiz birçok kişi bana daha önce birçok kişinin bu tür tarihler belirlediğini söyleyecektir. Bunların hepsi boşa çıktı — ama bu yıl öyle olmayacak. Kilise'nin Kapış Kapış'ının bu 23 veya 24 Eylül'de gerçekleşeceğinden YÜZDE BİR MİLYAR eminim. Dünyanın buna hazır olmasını istiyorum. Hayatınızı İsa'ya adadığınızdan emin olun. O yol, gerçek ve yaşamdır. O Tanrı'dır.